

1660. (Nápěv 536 [1000])

Z Petrovic od Ratiboře

Ja sem z Opavy syn,
maširovač musim,
pistole na stole,
to moje vesele
maširovač musim.

tej svoji milence,
tej svoji frajerce
šatečku daruju.

Byvala, byvala,
ale již něbudžě,
ku komu, me srdce,
teraz smutne půjdžě!

Jak pomaširuju,
všeckym podžekuju,

Ostavej tu s Bohem,
frajirečko moja,
při tobě byvala
svobodečka moja.

1661. (Nápěv 507b [930])

Ze Skřipova od Opavy

Moja najmilejší
po zahradžě chodzi,
svoje bile nožky
po rosičce brodzi.

Ach, komu ja smutna
voničku hotuju,
dy tu teho němam,
kereho miluju.

Dy mileho vedli,
ja sem tvrdo spala,
mily, mocny Bože,
muzika mu hrala.

Aj, brodzi jich, brodzi,
fialku trhala,
svojemu milemu
kytku udžělala.

Vzali mi ho, vzali
a na vojnu dali,
těžky žal rodičům
i mně udžělali.

Dyby toho byla
smutna ocutila,
se svym najmilejším
slovko promluvila!

767. KOŠILE

1662. (Sr. nápěv 444 [826])

Od Příbora

Co su to za ko - ně v tej na - ši du - bi - ně, pa - se ich ma mi - la, ko - šu - len - ku ši - je.

Co su to za koně
v tej naši dubině?
Pase ich ma mila,
košulenu šije.

Aj, něplač, ma mila,
něutiraj oči,
můj vrany koniček
pode mnu se toči.

Ach, vyšij ju, vyšij
zhůru na přiramku,
abych pamatoval,
že sem měl galanku.

Dyž ju vyšivala,
žalostně plakala
a bilym šatečkem
oči utirala.

Komu ty, ma mila,
košulenu šiješ?
To tobě, synečku,
jak pomaširuješ.

Ja ti ju vyšiju
zelenym hedbavem,
abych tě poznala,
dy budeš husarem.

1663.

Se - dě - la dě - ve - čka, se - dě - la pod há - jem, aj, ko - šu -

len - ku ši - la ze - le - ným he - dbá - vem.

Seděla děvečka,
seděla pod hájem,
košulenu šila
zeleným hedbavem.

Pověz mně, ty milá,
komu ty ju šiješ?
Šohajinku, tobě,
až pomaširuješ.¹⁾

Pověz ty mně, milý,
keró cestó půjdeš?
Nepovím ti, milá,
nebo plakat budeš.